

Sant Fruitós de Balenyà

Balenyà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Plaça Bosch i Jover, 9

Coordenades:

Latitud: 41.81624
Longitud: 2.23614
UTM Est (X): 436557
UTM Nord (Y): 4629656

Classificació

Número de fitxa: 08017-15
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Autor de l'element: Josep Illa
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari: IPA 34413
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic, C/ Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autor de la fitxa: Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 24/01/2014 - 01:00

Descripció

Sant Fruitós de Balenyà és una església construïda durant la segona meitat del segle XIX segons l'estil d'obra popular. És un edifici de planta de creu llatina amb capçalera de tres absis semicirculars. Es compona d'una sola nau amb creuer, coberta amb volta de creueria i dividida per arcs torals que arrenquen d'una cornisa sostinguda per pilastres. El presbiteri es troba elevat per mitjà d'uns graons i incorpora darrera l'altar la imatge de Sant Fruitós. A

cada costat de la nau hi ha dues capelles laterals que comuniquen entre sí a través d'arcs de mig punt. Als peus del temple hi ha un cancell i el cor. La il·luminació natural de la nau es fa a través dels finestrals i rosasses de les capelles, tots ells tancats amb vitralls. A nivell exterior, el portal d'accés és d'arc de mig punt de pedra amb guardapols, amb la inscripció "AÑO 1878" a la clau. El frontis està definit per una galeria horitzontal amb tres pòrtics d'arc de mig punt de pedra, que fan que l'entrada sigui coberta. En un costat hi ha un finestral d'arc de mig punt de pedra i a sobre la rosassa. A l'extrem de llevant de la façana s'hi adossa el campanar, de planta rectangular i quatre nivells d'alçat. Presenta finestres a mode d'espitllera als nivells inferiors i de mig punt al superior, a més d'un rellotge a la part frontal. El parament dels murs de l'església és de pedra vista, amb les cantonades de pedra a la part frontal i de ceràmica a la resta.

Història

El creixement del nucli dels Hostalets de Balenyà durant la segona meitat del segle XIX va propiciar que els seus veïns volguessin erigir-hi un nou temple i no haver-se de desplaçar fins a l'església parroquial de la Mare de Déu de l'Ajuda. Després de l'aprovació de l'ecònom, va constituir-se una comissió per vetllar per la seva construcció, que s'inicià l'any 1877 en un terreny cedit pel ferrer Josep Vilar. El mestre d'obres fou Josep Illa i bona part del poble va col·laborar en la seva construcció a través de donatius o de mà d'obra, entre els que Josep Gallifa hi va tenir un paper destacat. Fou ell qui proposà l'advocació a Sant Josep i qui va portar la imatge del Sant. La nova església va ser beneïda el dia 12 de juliol de 1879 per l'ecònom Joan Soler i el vicari Pere Barbena. Entre els anys 1894 i 1895 va ampliar-se l'edifici i es va fer una nova sagristia, sufragat pel mateix Josep Gallifa. Tot i les nombroses peticions de Gallifa i de molts veïns l'església no va passar a ser parroquial fins a mitjans del segle XX.

Bibliografia

GAVÍN, J.M. (1981). Inventari d'Esglésies. Osona. Vol. 15. Barcelona: Artestudi edicions. Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Balenyà (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

PLADEVALL, A. (1991). Balenyà, un terme històric. Els Hostalets de Balenyà i el seu municipi. Vic: Eumo Editorial / Hostalets de Balenyà: Ajuntament dels Hostalets de Balenyà.

